

so škatuľkami sušienok s čučoriedkami, s kopami škoricových buchiet s hrozienkami a fľašami mandľového či kokosového mlieka.

Keď po špičkách prechádzali okolo bytu Singhovcov na prvom poschodí, Elodie zadržala dych a dúfala, že nezobudia milú pani Singhovú, ktorá mala už osemdesiatšesť rokov. Zvierajúc košík s buchtami sa zaprela do svetlomodrých vstupných dvier, aby ich otvorila do júnového rána plného slnečných lúčov a spevu vtákov.

„Ideálne počasie na croissanty,“ vyhlásil ocko.

Elodie prevrátila oči. „To hovoríš každé ráno,“ vzdychla si, keď prechádzali cez takmer prázdnu cestu a prešmykli sa cez mierne zhrdzavenú bránu do parku. Nevidel ich nik okrem zlomyseľnej jednookej mačky Singhovcov.

Tieto rána, keď sa všetko zdalo možné, Elodie zbožňovala. Jazero žiarilo všetkými farbami jesene, rosa pokrývala maličké divoké kvety a v tom mäkkom svetle si Elodie takmer vedela predstaviť, že sochy roztrúsené po parku ožili.

Dodávka Pierko a papradie stála na opačnej strane jazera pod dvoma zvetranými, múdro vyzee-

rajúcimi dubmi. Ockovo občerstvenie bolo čisto vegánske a bol pyšný na to, že predáva tie najlepšie rastlinné pochúťky južne od hmlistej rieky. Max navyše namaľoval dodávku žiarivou zelenou farbou, akú má alexander malý – druh papagája, ktorý tam žije na dubových stromoch. Elodie a jej naj kamoši ju ozdobili farebnou záplavou tropických lístkov a kvietkov vyrobených z kovu.

Elodie položila košíky a škatuľky, a keď otvorila dvierka na dodávke, vzduch sa naplnil vôňou čerstvo uvarenej kávy.

Hrkanie koliesok prinútilo Elodie otočiť sa a jej srdce poskočilo, keď odkývala dievčaťu so žiarivými fialovomodrými vlasmi a s nablýskanými korčuľami s leopardím vzorom.

„Oci, idem si zajazdiť s Marnie-Mae,“ oznámila, pričom si vyzúvala školské topánky a pchala nohy do svojich obnosených korčúľ. Kedysi boli sýtej jahodovej farby, no slnko a prach ju vyťahali na sivastú ružovú.

Elodie napoly preskákala a napoly prekĺzla ponad malú čistinku margarétok na chodník, kde Marnie jazdila okolo svojej mamy Joni.

„Uvidíme sa o šiestej, Marnie. Veľmi ti ďakujem, že ich vezmeš obe do školy, Max!“ zvolala natešene Joni, a predtým než vyrazila na metro do mesta, letmo pobožkala obe dievčatá.

„Preteky!“ zakričala Marnie-Mae a vystrelila, skôr než si Elodie stihla utiahnuť dúhové šnúrky. Zaviazala ich na trojitú mašličku, no nezáležalo na tom, ako šikovne si korčule upevnila – Marnie bola vždy rýchlejšia. Vďaka dlhoročnému tréningu baletu a karate dokázala neuveriteľne balansovať a bola bleskovo rýchla.

No kým Marnie bola rýchla, Elodie, presne podľa svojho priezviska, hopkala ľahko ako lúčny koník.

Keď sa vydala za kamoškou, musela sa nahlas smiať. Pri korčuľovaní sa vždy cítila neporaziteľná. Uháňala po chodníku a Marnie dobehla na polceste, kde sa zatočili a ťapli si.

Odrazu niečo upútalo Elodinu pozornosť, a keď sa snažila zastaviť, trochu sa potkla a takmer vrazila do Marnie-Mae, ktorá ju zachytila v objatí.

„Prepáč, prepáč,“ povedala Elodie a snažila sa udržať na nohách. Zmätené pokukovala po okolí.

„Zdalo sa mi, že som videla... koňa? Nejakého poníka alebo možno srnku.“

„Čože?“ zvolala Marnie-Mae a vyštartovala popri nej. „To bol asi len Rufus, ty trúbka.“

Obe sa potom otočili v polkruhu ako dve polovice srdca a stretli sa uprostred s pohľadmi upretými na obrovského bernardína, ktorý k nim lenivo vykračoval s jazykom visiacim z papule popri ich kamarátoch Kitovi a Calebovi.

Kit a Caleb mali domáce vyučovanie, čo im Elo-die závidela. Učiť sa matiku pri zbieraní gaštanov

alebo geografiu sledovaním kompasu v parkovom labyrinte, či obdivovať hviezdy pri jazere za súmraku, jej pripadalo ako splnený sen.

Marnie-Mae uháňala vystíkať Rufusa a Elodie sa obzrela ponad plece.

Bola si istá, že zahliadla, ako z tieňov vystupuje tmavý, nádherný kôň. Na chvíľku ho videla jasne ako hviezdu. Za ňou sa však rozkladal len obrovský park, v ktorom sa prehánali alexandre a ranní bežci – pokojná zlatohnedá šírava a jej strnulé sochy.

„Hej!“ Elodie sa uškrnula, keď sa všetci zrazu rozutekali a Rufus za nimi funel ako lokomotíva.

„Čo máte vy dvaja ešte dnes v pláne?“ opýtala sa s neskrývanou zvedavosťou Marnie-Mae.

„Dnes sa učíme vonku a ideme pozorovať jazero,“ zakričal Kit, keď uháňal pred nimi. „A poobede španielčina.“

Marnie pokrčila nosom. „Španielčina ma až tak nebaví. Chcela by som sa naučiť po čínsky.“

Elodie mykla plecami. Jediný jazyk, ktorý poznala, bola francúzština. A pár gaelských pesničiek od ocka.

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Albatros v roku 2023
v spoločnosti Albatros Media Slovakia s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.
Číslo publikácie 2 827
Zodpovedná redaktorka Vanda Vámošová
Technická redaktorka Lucia Slobodová

Z anglického originálu *Cerrie Burnell:*
Unicorn Seekers: The Map of Lost Unicorns,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Scholastic, Londýn, 2022,
preložila Eva Piarová.
Jazyková redakcia Ivana Černáková
Ilustrácie Dave Williams,
Návrh obálky Lucy Flemingová
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA